

A boldogságotok és szomorúságotok felelőssége a saját tetteiteken alapszik

Az emberek tudják, hogy a boldogság vagy szomorúság eredménye a tetteitektől függ. Biztosan először a tettek megtörténnek, és aztán valaki megtapasztalja azok következményét a szomorúság vagy a boldogság formájában. Tehát, a boldogság és szomorúság összekapcsolódik a cselekedetekkel. A karmára nem mondják azt, hogy szerencse vagy sors. Néhányan azt gondolják: „ami benne van a sorsomban”, ezért ők a boldogságot vagy a szomorúságot a saját szerencséjüknek, sorsuknak tekintik. Ily módon azt gondolják, hogy Isten teremtette az ő szerencséjüket, vagy, hogy valaki más teremtette az ő szerencséjüket és ezért azt mondják: bármi legyen az én szerencsémben vagy sorsomban. Ugyanakkor meg kell érteni, hogy ki az, aki megteremtette a szerencsét. Isten volt az, aki megteremtette a szerencsét vagy az már előre megteremtésre került? Én teremtettem azt a szerencsét, ami miatt szomorúságot vagy boldogságot tapasztaltam. Nem Isten volt az, aki megteremtette a boldogságot és a szomorúságot. Azok az én tetteim és az emberi lények azok, akik végrehajtják a tetteket. Ezért a felelősség is az enyém. Ott van az a hétköznapi mondás: „Ki mint vet, úgy arat.” Bárki, aki vet, le fogja aratni annak a gyümölcsét. A Gitában is megemlítik: a lélek a saját ellensége és a saját barátja. Isten nem mondta azt: én vagyok a ti ellenségetek és én vagyok a ti barátotok. Az élőlény önmaga ellensége vagy önmaga barátja. Így ki az, aki a barátunk és az ellenségünk? A lélek önmaga. Ezért, mivel világos, hogy egy személy felelős a saját boldogságáért és szomorúságáért, miért akarna bárki is bármilyen szomorúságot? Bármilyen szomorúság jöjjön bárki elé, ők megpróbálják azt elűzni. Amikor felmerül bármilyen harc vagy vitatkozás, megpróbálnak annak véget vetni. Néha, amikor valakinek szembe kell néznie idő előtti halállal, szomorúságot tapasztalnak, és azon csodálkoznak, hogy ez miért van így. Ily módon az emberek el kezdték inzultálni Istent ebből az okból. Minden dolog, ami veletek történik, vagy az idő előtti halál, ami eljön, ez Isten által történne? Amikor szomorúságot tapasztalok egy betegség formájában, ami eljön hozzám, ezt Isten tette? A harc és vitatkozás, és a szomorúság oka a világban, ez Isten miatt van? Oh, Istenre azt mondják: a Szomorúság Eltávolítója és a Boldogság Adományozója. Ezért, amikor bármilyen szomorúsággal rendelkeznek, Rá emlékeznek. Amikor fizikai betegségük van, így kiáltanak: Oh Isten! Egyedül Hozzá kiáltanak, amikor szomorúságban vannak. Ha Ő okozta a szomorúságot, akkor az Egy, aki azt okozta, mit tenne? Mondjátok el nekem. Az Egyre kellene emlékeznetek, aki a szomorúságot okozta? El kell gondolkodnotok ezen. Ha ti Rá emlékeztek a szomorúság idején, akkor nem mondhatjuk Róla azt, hogy Ő az, aki azt a szomorúságot okozta. Ez is valami, amit meg kell érteni. Nekünk Rá kell emlékeznünk, mert Vele kell kapcsolatot teremtenünk, és nem pedig azért, mert Ő a szomorúság oka.

A szomorúság oka vagy az, aki azért felelős, biztosan valaki más. Ugyanakkor az nem egy harmadik személy. Ott vagyok én és az én Teremtőm. Ez minden. Csak mi ketten vagyunk. Az egyik én vagyok, az Ő teremtése, az Ő gyermeke. Ő az Atya. Tehát az Atya felelős vagy én vagyok felelős? Amikor szomorúsággal rendelkeznek, sokan úgy gondolják, hogy Isten az, aki a szomorúságot okozta. Azt mondják: ez az Ő akarata. Ugyanakkor a lélek belül érzi, hogy Ő a Boldogság Adományozója számukra. Ugyanúgy, ahogy kéritek a boldogság támaszát azzal, hogy azt mondjátok: Oh, Isten távolítsd el a szomorúságomat. Még azt is mondják: Oh, Isten, adjál nekem hosszú életet. Nézzétek, Tőle még hosszú életet is kérnek. Ők Istentől hosszú életet kérnek és Hozzá kiáltanak, amikor szomorúságban vannak, vagy amikor fizikai betegségeik vannak, vagy amikor harc, vitatkozás vagy békétlenség van, bármilyen ok miatt. Amikor a gyerekeik nem viselkednek jól, ők maguk azt mondják: oh, Isten adjál jó intellektust ennek az egynek, és Tőle kérnek valamilyen utasítást. Amikor bármi szomorúságot okoz, Rá emlékeznek, és arra kérik, hogy távolítsa azt el. Tehát, amikor Tőle bármit kérnek, akkor biztosan Ő az egy, aki annak az adományozója, ugye? Egyedül Ő az egyetlen, aki boldogságot ad, és ezért kérjük azt Tőle. Ő rendelkezik a gyógymóddal, hogy mi mindannyian szabaddá váljunk mindazoktól a dolgoktól. Ezért mondják azt: Oh, én Istenem!

Függetlenül attól, hogy valaki ismeri ennek a jelentését vagy nem, Isten biztosan létezik. Ők nem tudják, hogy Ő kicsoda és milyen, de az érzés belülről biztosan felmerül. Meg kell érteni, hogy mi a kapcsolat az összes szomorúságunkkal és az Egyetlennel, akire emlékszünk. Ő lenne a szomorúság adományozója, vagy Vele azért van kapcsolatunk, mert Ő boldogságot ad? A Rá való

emlékezésünk bebizonyítja, hogy az Ő munkája nem a szomorúság okozása. Ha Ő okozna nekünk szomorúságot, akkor miért kellene Rá emlékeznünk? Ugyanakkor, a szomorúság idején az Isten iránti szeretetünk különösen felmerül, mintha Ő lenne a mi nagy Barátunk. Mindez azt mutatja, hogy biztosan a boldogság kapcsolatáért van Vele kapcsolatunk és a szomorúság oka valami más. Nincs egy harmadik személy. Csak én és Ő, és biztosan én vagyok a felelős. Bárminek legyek az eszköze, biztosan én magam tapasztalom meg a szomorúságot a szomorúság idején. Én teremtem azt, és így nézzétek meg, hogy ez milyen értelmetlenné vált. Én magam teremtem mindazokat a dolgokat, amiktől aztán szabadabbá akarok válni. Ez egy ilyen szórakoztató dolog. Én nem akarok semmilyen típusú szomorúságot tapasztalni. Nem ez az, amire vágyok, de én teremtettem meg, és így biztosan nagyon ostoba voltam annak a megteremtésében. Én nem akarom, de mégis folyamatosan szomorúság van. Tehát, biztosan van valami, amivel szemben tudatlan vagy ostoba vagyok. Bármilyen legyen az, nekem azt meg kell találnom. Azzal kapcsolatban tudással kell rendelkeznem. Nekem először is ebben kell kutatnom a tudást. Ugyanakkor a szórakoztató dolog az, hogy az emberek olyan sok kifogást hoznak és így nem értik. Ők azt mondják, hogy nekik nincs idejük. Mit kellene tennünk? Gondoskodnunk kell a háztartásunkról, vagy ezt vagy azt tegyük? Mit tegyünk? Így ők folyamatosan az összes történetet nézik, és azokról gondoskodnak, de ez az, amiben szomorúságot is tapasztalnak. Ugyanakkor én magam vagyok az, aki megteremtettem a szomorúságnak mindazokat a formáit: az én háztartásom, az én családom..... Én magam teremtettem a szomorúság valamilyen formáját mindazokban a dolgokban. Ebben az esetben először nekem kell mindazt megnéznem. Mielőtt bármit teremtek, nekem először is arról információval kell rendelkeznem. Először is, meg kell értenem a dolgokat, amiket megteremték, és amik szomorúságot okoznak: boldogtalan vagyok azzal, hogy ezt teremtem, vagy abban van bármi is, ami boldogságot ad? Vagy egyáltalán nincs abban semmilyen boldogság számomra? Mi ez? Ezt nekem kell megtalálnom.

Ehhez az információhoz itt megmutatják, hogy mi a szomorúságok oka és átadják a gyógy módját, hogy véget vessetek annak a szomorúságnak. Teljesen lényeges az életben, hogy tudjuk, mi történik. Nézzétek, azok a szegény emberek olyan tudatlanok. Míg azok, akik tudják ezt, azt mondják: mit tudok tenni? Hogyan tudom ezt megtenni? Elhagyjam a háztartásomat, stb.? Ők kifogásokat hoznak és így furcsa, hogy az emberek intellektusa milyen sok szomorúsággal lett feltöltött és még akkor is, ha megkapják ezt a megértést, ők nem szánnak időt arra, hogy ezt megértsék. Megértjük, önmagunkba szívjuk és megvizsgáljuk ezeket a dolgokat, és aztán elmondjuk nekik is, hogy ez az, amit meg kellene tapasztalniuk. Mi ezt biztosan megtapasztaltuk és ezért mondjuk ezt. Tehát, hogyan tudunk boldogságot elérni gyakorlati módon? Mi hosszú időn át rendelkezünk ezzel a reménnyel és most a Boldogság Adományozója maga átadja a bemutatását és elmondja nekünk, hogy miért váltunk ilyen boldogtalanokká. Ez a ti hibátok, de miért veszitek azt a szomorúságot magatokra, és milyenek a tetteitek, amik aztán a szomorúságok okává válnak. Mi ez? Gyertek és értsétek meg. Nézzétek, mi egy ilyen felajánlást teszünk. És még akkor is, milyen furcsa, hogy bár ők ezt hallják, azok a szegény emberek azt mondják, hogy ők továbbra is azt akarják tenni, amit most is tesznek. Ezt hívják Mayának. Maya teljesen elkapta őket. A dolgok, amiért egész nap ütöttek a fejüket – az Atya eljött és felajánlja azokat a dolgokat és átadja nektek: gyerekek, mi a boldogságok eszköze és mi a szomorúságok oka? Ő leül és elmagyarázza mindezeket a dolgokat. Ennek ellenére ők azt mondják, nekik nincs idejük. Mit tudunk tenni?

Az Atya maga azt mondja: én eljöttem, hogy eltávolítsam az összes szomorúságokat és arra késztesselek benneteket, hogy megtaláljátok a boldogságot, mert ti így énekeltek: Óh, Szomorúság Eltávolítója, Boldogság Adományozója. Ők soha nem mondják azt: Te a Szomorúság Eltávolítója és a Boldogság Eltávolítója is vagy. Nem. Ő a Szomorúság Eltávolítója. Tehát, az Atya azt mondja: gyerekek, én eljöttem, hogy eltávolítsam a szomorúságokat. Ahhoz, hogy eltávolítsátok a saját szomorúságokat, arra inspirálalak benneteket, hogy olyan tetteket hajtsátok végre, amiken keresztül a szomorúságok eltűnik. Egyszerűen értsétek meg mi az, ami tanítok és magyarázok nektek, és folyamatosan tegyetek erőfeszítést és távolítsátok el a szomorúságokat ily módon. Én átadom nektek a tanításokat, amikkel el tudjátok tüntetni a szomorúságokat. Nektek önmagatokba kell szívnotok ezeket, mert ez a tiétek. Ugyanakkor néhányan olyan kifogásokat tesznek, mintha ők Istennek tennének szívességet. Néhányan azt mondják, majd ezt megteszik akkor, ha lesz idejük. Óh, testvér. Mindazok a dolgok, hogy másokat tápláltok étellel és itallal, ti meg vagytok ragadva ezekben a számlákban, amiket ti

magatok teremtettetek. Ezek azok, amik nektek szomorúságot okoztak. Az egyik oldalon azt mondjátok, hogy szabaddá akartok válni a szomorúságtól és a másik oldalon az Atya maga elmagyarázza a módszereket, hogy szabaddá váljatok attól a szomorúságtól. Ugyanakkor ez nem ül meg sokak intellektusában. Ily módon sokan úgy gondolják, hogy ez a gazdagság, a tulajdon, a test Maya, aztán megpróbálnak módszereket találni, amivel azt gondolják, hogy szabaddá válnak. De nem. A ti szomorúságotok oka valami más dolog. Isten azt mondja: ez az én teremtetem, ami örökkévaló és nem a szomorúság oka. Ti valami extra dolgot magatokra vettetek és ezt hívják az öt bűnnek (Mayának). A bűnöket hívják Mayának. A test nem a bűnök, a világ nem a bűnök, a gazdagság vagy a tulajdon nem a bűnök. A bűnök valami más dolog és mivel a bűnök eljöttek, azok a dolgok mind a szomorúság eszközeivé váltak. Máskülönben a kényelemnek azok a dolgai mind a boldogság eszközei a lélek számára. Számukra a gazdagság és a tulajdon a boldogság eszközei. Ugyanakkor, mivel nem rendelkeznek teljes tudással mindazokról a dolgokról, azok a szomorúságba viszik őket. Ezért az Atya azt mondja: a teremtés, amit megteremtettem, ami örökkévaló, nem a szomorúság oka. Ti vagytok a szomorúságotok oka. Néhány extra dolog belétek lépett és azok a különböző dolgok Maya öt bűne. Nektek most el kell távolítanotok azokat. Néhányan azt mondják, hogy Isten adta azokat. Ugyanakkor Isten nekünk a boldogságért ad dolgokat, ugye? Ugyanakkor ti tettétek a bűnöket azokhoz, és mindent megrongáltatok. Ezért mondják nektek azt: ti vagytok az Atya gyerekei és most távolítsátok el azokat a dolgokat és találjátok meg a módszert a boldogsághoz. Ezeket a dolgokat mind meg kell érteni. Ezért meg kérnek benneteket arra, hogy gyertek el ide újból és újból, és értsétek meg ezeket a dolgokat. Ugyanakkor néhányan eljönnek ide, meghallgatják ezeket a dolgokat és aztán, ahogy innen kimennek, mindennek vége. Tehát, ezért azt mondanák, hogy ez furcsa, ugye? Mi a vágyak oka, amivel rendelkeztek az életetekben és azoknak hogyan lehet véget vetni? Ehhez gyertek el, és egy kicsit értsetek meg. Ne gondoljátok azt: mit tudok tenni? Nekem ezt vagy azt kellene tennem? Néhányan azt gondolják, hogy ez az idősebbeknek van. Csak az idősebbek számára lényeges, hogy megteremtsék a saját életüket? Az idősek azok, akik már megmászták a helytelen létrát és mindent megtapasztaltak, és így lejönnek. Ehelyett legyetek óvatosak mielőtt megmásszátok azt a létrát és ismerjétek fel, hogyan akarjátok élni az életeteket. Mindez a megértés kérdése, ugye? Ezért tanácsolják nekik azt, hogy értsenek meg egy keveset ebből és aztán tegyenek teljes erőfeszítést, hogy véget vessenek a szomorúságuk okának.

Nektek igényelnetek kell a jogotokat Istentől, aki mindenki Atyja. Ez nemcsak annak a kérdése, hogy Őt Atyának szólítjuk. Nekünk igényelnünk kell az eléréseket is, amit Tőle megkaphatunk. Ugyanakkor Isten maga azt mondta, hogy a több millióból csak egy maroknyi ismeri Őt. Ez most ennek az állapota és még így is Ő azt mondja: legalább vannak néhányan, ugye? Lehet, hogy a több millióból néhányan fel fognak merülni és megteremtik a saját szerencséjüket. Achcha

Áldás: Legyetek az eredeti föld lakói, és tekintsétek ezt az öreg világot idegennek, és maradjatok azon túl.

Néhány ember nem érint meg semmit, ami külföldön készült, mert úgy érzik, csak olyan dolgokat szabadna használniuk, amik a saját országukban készültek. Hasonló módon, számotokra ez az öreg világ idegen (külföldi). Maradjatok azon túl, vagyis, ne legyen a leghalványabb vonzás sem az öreg világ dolgaihoz, vagyis, annak semmilyen természetéhez vagy szanszkaráihoz. Váljatok az eredeti föld lakóivá. A lélek tudatos formátokban legyetek az emelkedett földetek, a legfelső lakhely lakói, és az isteni család tekintetében tekintsétek önmagatokat Madhuban földje lakóinak, és maradjatok mámorosak.

Slogan: Ahelyett, hogy megragadnátok a káoszban, maradjatok állandóan a találkozó vásárán (boldogságában).

* * * O M S H A N T I * * *